

דף לד.**או"ח פימן תקמ"ב סעיף י**

עין משפט א.

יא. מתענה אדם תענית שעות, והוא שלא יוכל כל היום כיitzד, הרי שהיה טרוד בעניינו ולא יוכל עד החזות או עד ט' שעות ביום ונמלך להתענות^ו בשעות שנשארו מן היום הרי זה מתענה אותן שעות נשארו, ואומר ענינו שהרי קיבל עליו תענית קודם שעות התענית. וי"א שגם תענית שעות זה^ז צריך שיקבל עליו מאטמול, ומשכחת לה תענית שעות שקיבל עליו מאטמול להתענות עד החזות, וכשהגיע החזות היום נמלך וגמר היום בתענית, או שקיבל עליו מאטמול להתענות למשך מהוצאות היום ואילך, ולמשך נמלך ולא יוכל גם בחצי היום הראשון הרי זה תענית שעות.

יר"ד פימן קללה סעיף טז

עין משפט ב.

כב. כל הכלים ששחו י"ב חודש ולא נתן בהם יין אע"פ שנתן בהם מים^ח בתוך הי"ב חודש מותרים שוודאי כללה כל לחולחת היין שביהם.

יר"ד פימן קבג סעיף יד

עין משפט ג.ה.

יג. החרצנים והזגים ושמרי יין של עכו"ם תוך י"ב חודש אסורם בהנאה ולאחר י"ב חודש מותרים אפילו באכילה^ט, והוא כשתמדן^ו במים בתחילת האכל אם לא תמיד אסורם לעולם אפילו יבש אותן בתנור.

ו. ואפי' לא הוציא בשפטיו רק קיבל בלבבו, אך לא מספיק מה שהיא בדעתו. מ"ב אותן מ"ג. כה"ח אותן ס"ה.

ז. תענית שעות זה^ז כך צריך לומר. מ"ב אותן מ"ד.

ח. ה"ה יין של היתר. ש"ץ ס"ק ל"ז.

ט. במשנה שם, וכחכמים, ובגמ' לד שם.

י. זו דעת ר"ת והרשב"א ודלא כרבינו אפרים, ועיין בט"ז ס"ק ח'.

הגה: וודוקא בחרכנים שהיו על היין נסך אבל אם הוציא החרכנים מלמטה מהגת עוד קודם שהמשיך היין^ב כמו שתබאר אינם אסורים.

י"ד סימן קלה מעיף טז
עין לעיל עין משפט ב.

דף לד :

י"ד סימן קבג מעיף יד
עין לעיל דף לד. עין משפט ב

י"ד סימן קיד מעיף יד
עין לעיל דף לד. עין משפט ג.ד.ה.

י"ד סימן קיד מעיף יא
עין משפט ד.

א. המורייס (פיי' שומן של דגימות) , במקום שדרכו לחת לתוכו יין, אסור. ואם היה היין יוקר מהמוראייס, מותר. ובמקום שאין דרכם לחת לתוכו יין, מותר לקנותו מהם וכן להפקידו אצלם ולשלחו על ידם (רשב"א).

י"ד סימן ד מעיף א
עין משפט ה.ו.

א. השוחט לשם עבודה כוכבים אפי' לא חשב לעבדה בשחיטה זו אלא חשב לזרוק דמה או להקטיר חלבה לעבודת כוכבים הרי זה זבח מהתים **ל** ואסורה בהנאה^מ.

ב. שלא נקרא יין ליאסר אלא כשהתחילה להמשך בשולי הגיגית. ש"ך ס"ק כ"ז.

ל. ממשנה חולין דף ל"ח וכרכ"י שם בגמ'.

מ. שם בדף מ' ע"א, ועיין בע"ז כת"ט ע"ב, ובחולין י"ג ע"א.